

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v exekučnej veci oprávneného **B., s.r.o.**, Š., IČO: X., zastúpeného JUDr. Z. B., advokátkou v B., proti povinnému **A., a.s.**, V., IČO: X., **o vymożenie pohľadávky oprávneného vo výške 2 500 000,- Sk s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 22 Er 293/2004, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. februára 2007 sp. zn. 17 CoE 91/2006

t a k t o :

Z a m i e t a dovolanie oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. februára 2007 sp. zn. 17 CoE 91/2006 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. septembra 2007 sp. zn. 17 CoE 91/2006.

Povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d o v o d n e n i e

Okresný súd Lučenec uznesením z 26. septembra 2006 č.k. 22 Er 293/2004-247 návrh povinného na zastavenie exekúcie vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. L. J. pod sp. zn. Ex 107/2004 zo dňa 30. júla 2004 zamietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že dohoda o pokonávke, ktorá mala byť podľa tvrdenia povinného dôvodom zániku jeho záväzku voči oprávnenému a teda aj dôvodom na zastavenie exekučného konania nespĺňa náležitosti ustanovenia § 585 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej OZ), pretože neobsahuje bližšiu špecifikáciu nového záväzku, ktorý mal pôvodný záväzok nahradiť. Rovnako z formulácie záväzku oprávneného v nej obsiahnutého a ani z výkladu jej obsahu nemožno vyvodit', že by sa jednalo o dohodu o odpustení dlhu v zmysle ustanovenia § 574 OZ. Tvrdenie povinného, že záväzok voči oprávnenému zanikol jeho prevodom na tretiu osobu taktiež neobstojí a to z dôvodu, že oprávnený síce uzavrel zmluvu

o prevode práv a povinností so Z., a.s., ale nevyplýva z nej žiaden dôvod pre ktorý by záväzok vymáhaný v tomto konaní prevzala uvedená spoločnosť, resp. tento iným spôsobom zanikol uzavretím tejto zmluvy.

Na základe odvolania povinného Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 28. februára 2007 č.k. 17 CoE 91/2006-276 zmenil uznesenie okresného súdu tak, že exekúciu vykonávanú súdnym exekútorom JUDr. L. J. pod sp. zn. Ex 107/2004 zastavil. Oprávneného zaviazal uhradiť povinnému trovy odvolacieho konania vo výške 3 000,- Sk do troch dní. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že okresný súd rozhodoval o návrhu povinného na zastavenie exekúcie 26.9.2006, kedy bol okresným súdom skutkový stav zistený správne a z neho aj prvostupňový súd vyvodil správny právny záver o tom, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je potrebné zamietnuť. V odvolacom konaní povinný doložil vyhlásenie z 10.10.2006 s textom, že spoločnosť B., s.r.o., vyhlasuje, že ku dnešnému dňu má všetky svoje pohľadávky voči spoločnosti A., a.s., vyrovnané a ako oprávnená osoba sa zaväzuje v lehote najneskôr do troch dní odo dňa prehlásenia doručiť Okresnému súdu Lučenec späťvzatie poverenia na exekúciu. Kópiu tohto vyhlásenia spolu s odvolaním proti uzneseniu o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie odvolací súd doručil oprávnenému na vyjadrenie. Oprávnený nenamietal, že by sa vyhlásenie predkladané povinným nevzťahovalo na pohľadávku vymáhanú v tomto exekučnom konaní a že by obsah vyhlásenia nezodpovedal skutočnosti. Z tejto nečinnosti oprávneného odvolací súd vyvodil záver, že ku dňu 10.10.2006 je už pohľadávka oprávneného vymáhaná v tomto konaní uspokojená a zanikla a preto je dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. f/ Exekučného poriadku v znení určenom ku dňu 30.6.2004. Z uvedených dôvodov zmenil uznesenie okresného súdu tak, že návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhovel a exekúciu uskutočňovanú súdnym exekútorom JUDr. L. J. pod sp. zn. Ex 107/2004 zastavil.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie s odôvodnením, že predmetné prehlásenie z 10.10.2006 podpísal v tiesni a pod nátlakom povinného. Je síce pravdou, že odvolací súd vyzval oprávneného, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy odvolacieho súdu k podanému odvolaniu povinného sa vyjadril, oprávnený sa však nevyjadril z dôvodov nátlaku vyvíjaného zo strany povinného. Odvolací súd tak vychádzal ako uviedol z údajnej nečinnosti oprávneného a v rámci odvolacieho konania rozhodol o novom návrhu povinného a exekučné konanie zastavil. Oprávnený vychádza z právneho názoru, že exekúciu nie je možné zastaviť, nakoľko súdne konanie je ovládané

dispozičnou zásadou a začína sa na návrh, pričom návrh povinného bol len na čiastočne zastavenie exekúcie a nie na zastavenie exekúcie v celom rozsahu. Nedostatok návrhu na začatie konania je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania. Ak súd v rámci odvolacieho exekučného konania rozhodoval podľa odvolania povinného, ktorý bol obsahovo novým návrhom v konaní, nakoľko pôvodný návrh povinného z 22.8.2005 bol len vo veci zastavenia exekúcie v časti 750 000,- Sk ide podľa jeho názoru o vadu konania. Takýmto postupom odvolacieho súdu, ktorý rozhodoval o zastavení exekúcie rozhodnutím proti ktorému nie je prípustný riadny opravný prostriedok a rozhodnutie sa stalo právoplatným a vykonateľným bola oprávnenému odňatá možnosť konať v rámci odvolacieho konania pred súdom, nakoľko mu bola znemožnená realizácia jeho procesných práv za účelom ochrany a obhájenia jeho práv a právom chránených záujmov. Navrhol zrušiť uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a zároveň odložiť vykonateľnosť rozhodnutia krajského súdu.

Povinný vo svojom vyjadrení k dovolaniu oprávneného uviedol, že navrhuje potvrdiť uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým exekúcia vykonaná súdnym exekútorom JUDr. L. J. pod sp. zn. Ex 107/2005 bola zastavená.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že dovolanie nie je dôvodné.

V zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 O.s.p. môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne (§ 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tiež tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody pritom neposudzuje len podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., zaoberal sa dovolací súd predovšetkým otázkou, či konanie v tejto veci nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka byť účastníkom konania, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie sa mohlo začať len na takýto návrh, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, alebo prípad rozhodovania vylúčeným sudcom či súdom nesprávne obsadeným. Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p., ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonom ustanovení skutočne trpí.

So zreteľom na oprávneným tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľa, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.).

Oprávnený v podanom dovolaní namietal, že exekúciu nie je možné zastaviť, nakoľko súdne konanie je ovládané dispozičnou zásadou a začína sa na návrh, pričom návrh povinného bol len na čiastočné zastavenie exekúcie a nie na zastavenie exekúcie v celom rozsahu.

Z obsahu spisu je zrejmé, že povinný podal 30.7.2004 na Okresný súd v Lučenci návrh na zastavenie exekúcie v exekučnej veci Ex 107/2004 a žiadal, aby súd uvedené exekučné konanie zastavil v celom rozsahu, nakoľko bola 8.7.2004 uzavretá dohoda o urovaní medzi oprávneným a povinným. Predmetné podanie sa nachádza na č.l. 116 spisu. Okresný súd v Lučenci uznesením z 26. septembra 2006 č.k. 22 Er 293/2004-247 návrh povinného na zastavenie exekúcie vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. L. J. pod sp. zn. Ex 107/2004 z 30.7.2004 zamietol. Na odvolanie povinného Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 28. februára 2007 č.k. 17 CoE 91/2006-276 uznesenie okresného súdu zmenil tak, že exekúciu vykonávanú súdnym exekútorom JUDr. L. J. pod sp. zn. Ex 107/2004 zastavil (rozhodnutie odvolacieho súdu napadnuté dovolaním).

Z uvedenej skutočnosti je zrejmé, že uznesenie odvolacieho súdu nie je postihnuté vadou v zmysle ustanovenia § 237 písm. e/ O.s.p. a tento dovolací dôvod oprávneného neobstojí. Navyše je potrebné uviesť, že zastaviť exekúciu možno iba z dôvodov výslovne uvedených v zákone. Súd skúma existenciu dôvodov na zastavenie exekúcie a rozhoduje o zastavení exekúcie na návrh alebo aj bez návrhu.

So zreteľom na oprávneným tvrdený ďalší dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky zmeral taktiež na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľa, že mu v prejednávanej veci postupom súdu bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Oprávnený v podanom dovolaní namieta, že v rámci odvolacieho konania pred odvolacím súdom mu bola znemožnená realizácia procesných práv za účelom ochrany obhájenia práv a právom chránených záujmov, keď odvolací súd zastavil exekúciu, proti ktorému nie je prípustný riadny prostriedok a rozhodnutie sa stáva právoplatným a vykonateľným.

Z obsahu spisu ako aj z tvrdenia dovolateľa v podanom dovolaní je zrejmé, že odvolací súd doručil odvolanie povinného proti uzneseniu prvostupňového súdu o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie oprávnenému (viď doručenka na č.l. 271) a súčasne ho vyzval, aby sa v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy k podanému odvolaniu vyjadril, ak to považuje za potrebné. Oprávnený ostal nečinný. Neobstojí argumentácia oprávneného v dovolaní, že sa nevyjadril z dôvodu nátlaku vyvíjaného zo strany povinného. Z uvedených skutočností je zrejmé, že oprávnenému nebola odňatá možnosť konať v rámci odvolacieho konania pred súdom, nebola mu znemožnená realizácia jeho procesných práv za účelom ochrany obhájenia jeho práv a právom chránených záujmov. Rozhodnutie odvolacieho súdu teda netrpí ani vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O.s.p.

Inou vadou konania, na ktorú musí dovolací súd prihliadnuť aj vtedy, ak nie je v dovolaní namietaná, je procesná vada, ktorá na rozdiel od vád taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, ktorej základom je porušenie procesných ustanovení, upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní. Ani vadu tejto povahy dovolateľ nenamietal a jej existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo.

Dovolateľ nenamieta, že zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Námietka dovolateľa spochybňujúca správnosť zistenia skutkových záverov nižších súdov či nedostatočné zistenie skutkového stavu vo veci (predmetné prehlásenie z 10.10.2006 bolo podpísané v tiesni a pod nátlakom povinného a na výzvu odvolacieho súdu sa v lehote uvedenej súdom k podanému prehláseniu nevyjadril z dôvodov nátlaku vyvíjaného zo strany povinného) – v tomto smere bol Najvyšší súd Slovenskej republiky viazaný ako rozsahom tak i obsahom podaného dovolania – možno uviesť len to, že v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 O.s.p. dôvodom dovolania nemôže byť samo o sebe nesprávne skutkové zistenie. Dovolanie totiž nie je „ďalším“ odvolaním, ale je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným na nápravu len výslovne uvedených procesných (§ 241 ods. 2 písm. a/ a b/ O.s.p.) a hmotnoprávných (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) vád. Preto sa dovolaním nemožno úspešne domáhať ako revízie skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa, tak ani prieskumom nimi vykonaného dokazovania.

Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery je oprávnený dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd, ktorý za tým účelom môže vykonávať dokazovanie (§ 213 O.s.p.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou, v ktorej by mohol preskúmať akékoľvek rozhodnutie súdu druhého stupňa. Preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, a to ani v súvislosti s právnym posúdením veci, nemôže dovolací súd už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože – na rozdiel od súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu – nemá možnosť podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní tieto dôkazy sám vykonávať, ako je zrejmé z obmedzeného rozsahu dokazovania v dovolacom konaní podľa ustanovenia § 243a ods. 2, in fine O.s.p. (arg. „dokazovanie však nevykonáva“).

Zo všetkých týchto dôvodov je zrejmé, že uznesenie odvolacieho súdu je z hľadiska uplatnených dovolacích dôvodov správne. Najvyšší súd preto dovolanie oprávneného podľa ustanovenia § 243b ods. 1 O.s.p. zamietol.

V dovolacom konaní nebol oprávnený úspešný a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo povinnému (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal povinnému náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nebol podaný návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. októbra 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vykonania: